

az ajtóban. Államtitkárforma mindegyik, kéri az utasokat, hogy üljenek vissza a helyükre, hallgassák meg a rövid tájékoztatást. Azt is hozzátesszi, hogy nem fognak örülni, de a döntés már megszületett, csak nem ért oda a hír időben az állomásra. A bementő végül már a távolodó vagonok után kiabálta, hogy semmiképpen ne szálljanak föl. Együttal eléggé sajnáljuk is a helyzetet. Mit is, kérdezed. Azonnali minisztériumi döntés alapján ezt a vonalat megszüntettük, papíron már nem létezik, önök tehát nem ülnek ezen a vonaton. Papíron önök jelenleg nincsenek sehol. Meg kellett volna várni azt a kurva fekete macskát. Ezek szerint, ha középen van, veled szemben, akkor is bal-szerencsét hoz. A telefonok sem működnek,

kiabál valaki hátulról, nem mennek el a ki-menők. Az órák is megállt, teszi hozzá valaki. Tessék mondani, kérdezed az egyik öltönyöst. Akkor ez most de facto az örökkévalóság lenne? Itt, Magyarországon? Egy vagonban, karácsony előtt egy nappal, egy poros nővel, aki a tűzoltókészüléken iszik, és ahol konfekcióöltönyös hivatalnokok mondják meg nekem, hogy mi van. Vagyis, hogy mi nincs. A nő közben békés arcot sirt magának, és már nem szomorú. Amikor azt mondja neked a fröcsögős szájú öltönyös, tulajdonképpen üvölti bele az arcodba, hogy te már nem létezel, egy kicsit meg is könnyebbülsz. Nem volt olyan nagyon jó létezni itt, bár ha az ember nem tudja, hogy mi van helyette, akkor hajlamos bármit beszopni.

Nyomtasd, másold, terjeszd! 75., karácsonyi szám (II. évfolyam/52.) | 2018. december 24.

NYOMTASS TE IS!

www.nyomtassteis.hu

Hírek, amelyek

eddig nem juthattak el mindenkihez

Takács Zsuzsa A karácsonyi vendég

Röhrig Géza anonymus

A harminc év körüli, vézna idegen taxival jön és késve. Öt hívjuk meg minden karácsony ebédre. Ő távolba szakadt apánk, vagy: rossz útra tért hűgunk, ő aki keresetét erre az útra kuporgatta, aki nyakán átvett sállal ül a brokátruhás nők és pecsétgyűrűs férfiak között, vaskos történeteket mond és ujjait a spárgamártásban áztatja közben. Türelmünk családi próbája ez a nap, ahogy a puding próbája az evés. Ha ünnepi mosolyunk töretlen, befelé csorgó könnyeink túlzottan is sósak, lélegzetvételünk túl szapora s félünk, újra látnunk az elvesztett, kár volt. De ki értene egy hangot a hangok összefüggése nélkül? Ő, aki asztalhoz vezetett minket, asztalt bont, elmosogat, felmos. A maradékot háromszáz hatvanöt részre osztja, és köszönés nélkül távozik. Ő a bűnbak, depresszióink és viszálunk kiváltó oka. Ő az áldozati bárány, fehér abroszunkon otthagyja vére pecsétfoltjait.

minusz tizben bukkantak rá orrát a patkány már perforálta újjáélesztették még nem emlékszik sem nevére sem a mennyországra

tojásdobozon habszivacson hevert fólia és kátránypapír volt a paplan iratai eltűntek élővé nyilvánítása folyamatban

a jobbot térd alatt a balt a lábfejen csonkolták reggel kimankózik a kertbe szívét betölti a boldogság

estére savanyúszag lengi körül mint egy feltúrt hangyabolyt föltámadásából másnak eddig nem sok haszna volt

egy hajszálon múlik egy hajléktalanszállón a fiúk golflabdával csocsóznak ő akár pezsgőtabletta a mézben a nevéen gondolkodik egész nap

„A Csorba család karácsonya 2010”

A Facebookon létrehozott közösség a 2008–2009-ben származásuk miatt megtámadott roma családokat, a sorozatgyilkosság áldozatainak családrait támogatja. A tél mindig kritikus időszak. Fűteni kell, nagyobb az éhség is. Kérjük, ha teheted, utalj akár csak 500–1000 forintot az alábbi számlaszámra, ahonnan a támogatás garantáltan célba ér.

Belföldi utaláshoz:

MagNet Bank 16200106-00064620

Oltalom Karitatív Egyesület

(közlemény külön nem szükséges, ez az érintett családok támogatására létrehozott alszámla)

Külföldről utaláshoz: **IBAN: HU60 1620 0106 0006 4620 0000 0000**

Köszönjük, ha tudtok segíteni! S ha dolgoznál velünk, jelentkezz a Fb-csoportban!

LEGYEN ÖN IS A SZABAD SAJTÓ TÁMOGATÓJA VAGY ÖNKÉNTES TERJESZTŐJE!

A Nyomtasd te is! pártoktól független mozgalom, a hetilap célja valódi információk eljuttatása olyan kistelepülésekre, ahol csak a kormánypropagandával találkozhatnak az emberek. Támogasson minket sokszorosítással, önkéntes lapterjesztéssel vagy pénzadománnyal! Minden forinttal egy újabb példány kinyomtatásához járul hozzá.

JELENTKEZZEN, MINDEN DEMOKRÁTÁRA SZÜKSÉG VAN!

info.nyomtassteis@gmail.com

Számlaszámunk: eDemokrácia Műhely Egyesület, Magnetbank 16200223-10026139-00000000

Kiadja: **eDemokrácia Műhely Egyesület**
Székhely: 1097 Budapest, Drégely u. 11-19.
Kapcsolat: info.nyomtassteis@gmail.com

Szerkesztette: **Ambrus Judit**
Facebook: www.facebook.com/nyomtassteis
web: www.nyomtassteis.hu

Erdős Virág karácsony

karácsony első napja van
köszönt és minden jót kíván egy
bedrótozott fa

*

karácsony tizenkettedik napja van
köszönt és minden jót kíván egy
ledarált fa

buék

megindult támfal a púpos
poszteren hó és
pálma
izolációs
paplan koccintós
pillepalackból párna
magyarország épül-
szépül a projekt

kezdete:
vége:

örvendjete az úrban ez a
megvalósulás éve

Az újrakezdés receptjeiből

Diamantstein Zsuzsa – Marosvásárhely

A vallást tartotta anyuka olyan értelemben, hogy az ünnepeket mindig megültük. Nem voltunk ateisták, nem erről van szó, de nem voltunk túl vallásosak sem. (...) Apai ágon a család szlovákiai, vagyis eredetileg zakopanei. De én az apukámat alig ismertem. Nagyon beteg volt, nagyon. Hatéves voltam, amikor elment, előtte négy évig kórházból kórházba került. (...) Aztán mikor apukám meghalt, anyukám nagyon gyorsan férjhez ment. És nagyon féltette ezt a szerelmet, nagyon ragaszkodott ahhoz az emberhez. Ami érthető, mert apukám mellett nem jutott neki sok boldogság. (...)

Mondom: remek mostohaapám volt, egy kiváló, remek ember, és mi nagyon jó viszonyban voltunk. Hét évig volt orosz fogságban az

első világháborúban. Őbenne volt egy kis baloldali érzelem, de hát akkor sokakban volt. Tehát ő abszolút nem volt vallásos, de mondom: anyuka minden ünnepet megtartott, anyuka járt a templomba, elment minden szombaton. De nem voltak bigottak... Ha imádkozott anyuka, magyar imakönyvből imádkozott. Volt, azaz van egy imakönyv, nem tudom, láttad-e, úgy hívják: *Mirjam*. Valami kecskeméti főrből írta annak idején, direkt nőknek, magyarul, és anyuka abból imádkozott.

Mi nem voltunk kóserek. Édesanyám mindig elkészítette azt az ételt, amelyen ünnep volt. Ha épp keresztény ünnep volt, akkor azokat a dolgokat. Nálunk a karácsony nagyon szép volt otthon, mert egybeesett a nagyapám születésnapjával. Nagyapa második fe-

lesége református volt, és mindig megtartotta a karácsonyt is. Tehát együtt volt a nagyapa születésnapja és a karácsony. Összegyűlt mindig a család.

(...)

Aztán karácsonykor vagy karácsony után, amikor ott dolgoztunk a gyárban, eszembe jutott az otthon. Mert nálunk a karácsony nagyon szép volt, mert nagyapámnak születésnapja volt akkor. És én sírtam. Eszembe jutott ez az ünnep. S akkor odajött ez a ronda német asszony. De ezek, akikkel dolgoztunk, nem

volt szabad beszéljenek velünk. Csak ami szükséges volt a munkához. És akkor odajött mellém, úgy, hogy ne hallja és ne lássa senki, és németül azt suttozza: „Ne sírjál, ne sírjál, elmúlik egyszer minden.” És ideadott egy kicsi csomagot, amiben volt egy szelet kalács, egy kicsi tészta, és, ami nagy dolog volt, úgynevezett fogszappan. (...) És mondta, hogy vigyázzak, ne lássa senki. Aztán persze, mikor bekerültünk a barakkba, hát én elosztottam, és minden vasárnap mindenki mosta a fogát egy rongydarabbal...

Közreadja: Király Kinga Júlia

Czinki Ferenc Téli vonalak

Ülsz egy fekete macskával szemben a restiben, és azt várod, hogy vajon merre mozdul. Akkor te is elindulhatsz végre, és talán nem késed le az indulást. Balatonfüzfő és Budapest egy sörnyi távolságra vannak Fehérvártól, egymástól tehát összesen két sörnyire. Ez azt jelenti, hogy Csajág környékén kell majd ki-

vonatot, fölszállsz, az ülés elé teszed a színes papírzacskókat. Gyorsan elalszol. Egyetlen hófehér paplan ez a december végi, reggeli napsütés, álmodból arra ébredsz, hogy valaki a válladat böködi, halvány alakja, szomorú termete kalauzéra emlékeztet, a vagonban pedig sűrű szürkésfehér por terjed. Az utasok

bontani a másodikat, de ez a fehérvári átszállás ebbe kicsit belezavar. A macska továbbra sem mozdul. A pléh reklámtábla domborulatai teljesen mozdulatlanok. Vársz. Bemondják a

az ablakokon hajolnak ki, a kalauz zúzó alak tehetetlen. Hosszú percek telnek el így, amíg nem történik semmi, aztán egy idősebb nő lép ki a wc-ből, tetőtől talpig ellepte a szürkésfehér por, csak a szemei látszanak ki. Azok is csak azért, mert sír. Csorog alá az üres árok, sárrá gyűlik rajta a por. Nem sokkal később a kalauz megtalálja az utána maradt üres üvegeket, a megindult poroltót, és rekonstruálja a helyzetet. A hölgynek mellé tetszett ülni a

wc-nek, rá a poroltóra, mondja, és a leszállást fontolgatja. Erre azonban már egyáltalán nem marad ideje, mert ugyanebben a pillanatban három egyenzakós férfi jelenik meg